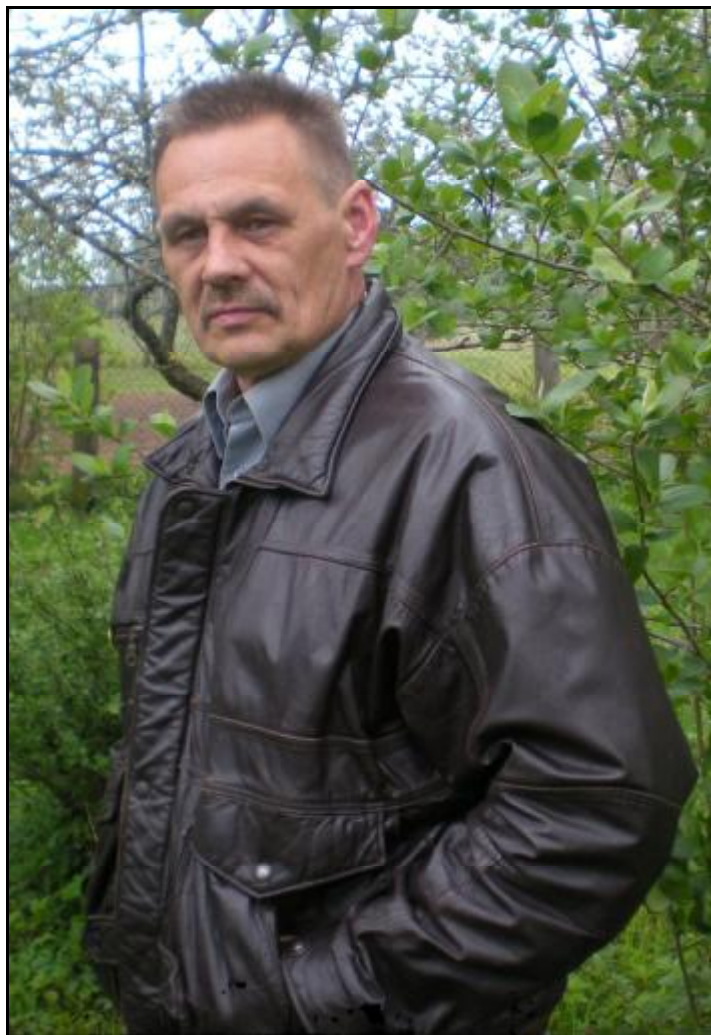

ARVIS DEGUMS

Lai kā arī censtos, vienmēr var labāk, -
gan krāsni iekurt, gan uzrakstīt dzeju, un tieši tāpēc es cenšos būt daudzkrāsains.

Paņemt metamo kauliņu un uzmet sešinieku,
bet no kāršu kavas pacensties izvilkēt visstiprāko dūzi.

Lai kā arī es censtos, vienmēr var labāk.

Un tieši tāpēc, kad zeme jau laižas snaudā, es eju pie jums ar sirdi delnā.

Eju un zinu - kāds sagaidīs, un tad - pat aukstie vēji ir tīrais nieks.

Tāds sadzīvīvs sākums.

Es ielūdzu jūs pie sava kamīna iemalkot jasmīnu tēju,
un katru no jums es uzrunāšu caur dzeju.

Reizēm maigu kā zīds, reizēm karstu kā pēcpusdienas svelme,
reizēm asu kā tēns. Un ticiet vai neticiet, - es rakstu priekš jums,
jo dzeja jau nepārzied, nesarūs, neizgaist.